

кошти. А також приймати ефективні управлінські рішення, які стосуватимуться як обліку матеріалів, так й обліку в цілому.

Список використаних джерел.

1 Карпенко О.В. Нові підходи до контролю матеріальних запасів /О.В. Карпенко // Вісник ЖДТУ. – 2001 р. – № 15 – с. 103

2. Рапинець В.І. Облік виробничих запасів з використанням інформаційних технологій / В.І. Рапинець // матеріали міжнародної науково-практичної конференції [Створення інтелектуальної системи обліку для економіки України], (Тернопіль, 21-22 листопада 2007 р.) – Т., 2007 – с. 502-504

УДК 657:006.32

ПУБЛІЧНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ – ВИМОГА СУЧАСНОСТІ

М.В. Яцко

*ДВНЗ «УжНУ», вул. Підгірна, 46, м. Ужгород, Україна, 88000,
e-mail: maksym.yatsko@uzhnu.edu.ua*

Вступ. Сучасний стан економічного розвитку України, що характеризується спадом виробництва, безробіттям та значними негативними тенденціями, показує на неефективність економічних рішень, що з однієї сторони спричинено агресією проти територіальної цілісності України, а з іншого – слабкою системою менеджменту, як на рівні держави, так і на рівні суб'єктів господарювання.

Однією з причин такої ситуації є недостатність використання інформації про наявні ресурси та здійснені операції, здебільшого інформації, що міститься у фінансовій звітності. Це спричинено, в більшій мірі, не відсутністю усвідомлення менеджменту у вірності цього напрямку, а у відсутності чи обмеженості доступу до такого роду інформації.

Тому, необхідним є збільшення рівня доступності фінансової звітності шляхом запровадження нової її вимоги – публічності, як вимоги необхідної для сучасного етапу розвитку економічної системи та економічних відносин.

Основний матеріал. Одним із незаперечних джерелом інформації про діяльність підприємства є фінансова звітність.

Пилипенко Л.М. зазначає «фінансову звітність у сучасному економічному середовищі необхідно розглядати як суспільно-важливий інформаційний інструментарій репрезентації фінансово-майнового стану і результат діяльності суб'єктів ринкової економіки», доповнюючи – «для забезпечення корисності показників фінансової звітності в стандартах бухгалтерського обліку як міжнародних, так і національних, закладені здебільшого анонсовані вимоги до інформації, яка в ній міститься» [2]. Безумовно, інформація представлена у фінансовій звітності повинна відповідати певним критеріям та вимогам, однак це внутрішні вимоги. Необхідними для забезпечення сталого економічного розвитку, ще ряд зовнішніх вимог, серед яких доречність, зіставність та публічність (доступність).

Доступність, як вимогу до фінансової звітності, вказують і провідні вчені у сфері бухгалтерського обліку, зокрема Кірейцев Г.Г. [3, с. 130].

Така вимога (доступність) у сучасних умовах повинна перейти на рівень публічності. Доступність – та характеристика, за якою фінансова звітність буде отримана користувачами тільки за умови їх певних дій, а публічність зобов'язує підприємство здійснити дії, щодо розміщення фінансової звітності у мережі інтернет або у друкованих виданнях. Тобто здійснити ряд заходів щодо представлення фінансової звітності громадськості.

В умовах, коли інформаційні технології є невід'ємною частиною господарського життя розміщення фінансової звітності в інтернеті на спеціалізованих порталах або на власних сайтах не спричиняє великих затрат часу та ресурсів. Тому, від таких дій збільшується доступ до інформації, а відтак і якість рішень користувачів. Тільки на основі підвищення якості рішень економічних суб'єктів можна забезпечити розширене відтворення.

Результати господарювання, що отримані за допомогою і з використання природних ресурсів держави або її людського капіталу – найманих працівників, не можуть бути чимось закритим, та обмеженим у доступі. Навпаки, вони повинні показувати найбільш рентабельні сфери економічної діяльності та забезпечувати перетікання капіталів на основі ринкових методів – найбільш прийнятних у сучасних економічних системах.

Важливість забезпечення публічності фінансової звітності напряму впливає із загальної мети бухгалтерського обліку. Завдання бухгалтерського обліку повинні бути сформовані або поставлені так, щоб це не обмежувало публічність результату обліку.

Вимоги щодо підвищення публічності фінансової звітності звучать і з уст практиків. Мушинськи Р. зазначає про необхідність створення загальнонаціональної системи відкритого доступу до фінансової звітності. На думку практика, така система сприяла б дотримання компаніями правил управління підприємством: державний орган, який отримує фінансову звітність ТОВ, буде вимагати затвердження цієї звітності головним органом компанії – загальними зборами засновників [1, с. 86].

Вимога публічності схожа до вимоги гласності, але за охопленням явищ є значно ширшою від останнього. Публічність передбачає відкритість суб'єктів господарювання, прозорість діяльності межах офіційно встановлених рамках (зокрема через фінансову звітність).

Висновки. В складних економічних умова необхідність використання всіх внутрішніх резервів можлива тільки за допомогою якісного використання всього масиву інформації, лівова частка якого належить фінансовій звітності. Тому вимога публічності фінансової звітності є вимогою часу та потребує якнайшвидшої адаптації. Публічність – це принцип та вимога демократичної держави. Неможливо забезпечити значущий економічний розвиток держави без впровадження такого принципу. Саме він підтримує ініціативу та вказує на недоліки у всій системі регулювання економічного розвитку.

Список використаних джерел.

1. Мушинськи Р. Используйте Вашу финансовую отчетность!// Р. Мушинськи // Аудитор України. - № 12. – 2013.- с. 86-87
2. Пилипенко Л.М. Фінансова звітність: відповідність сучасним інформаційним потребам управління та регулювання ринковою

економікою / Л. М. Пилипенко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/13834/1/35_230-233_Vis_720_Menegment.pdf

3. Сидоренко Р. В. Вимоги до фінансової звітності в сучасних умовах господарювання / Р. В. Сидоренко // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка» : збірник наукових праць / ред. кол. : І. Д. Пасічник, О. І. Дем'янчук. – Острого : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2013. – Випуск 24. – С. 128–131.

УДК 657

ОБЛІКОВІ СКЛАДОВІ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ – СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД ДОСЛІДНИКІВ

О.С. Яцунська

Одеський національний економічний університет, вул. Преображенська, 8, м. Одеса, Україна 65082, E-mail: y_olesya@ukr.net

Економічна категорія «основний капітал» формувалася з початку XVIII в процесі тривалої еволюції продуктивних сил та виробничих відносин, що знайшло відображення в ґрунтовних працях великих науковців різних шкіл економічної думки.

Узагальнюючи здобутки попередників щодо поняття основного капіталу та враховуючі його особливості сучасного етапу розвитку, Шинкарук Л.В було визначено ряд основних критеріїв, які характеризують сутність основного капіталу: здатність приносити дохід; здатність володіти правом власності; здатність віддзеркалювати вплив на відтворювальний процес інноваційних, інформаційних, інтелектуального факторів, що виявляється в структурі об'єктів основного капіталу; здатність тривалий час зберігати свою корисність; можливість його оцінки; можливість прийняти і оперувати визначенням, де поряд з матеріальними активами до складу основного капіталу входять і нематеріальні активи, що обґрунтовано характером руху їхньої вартості [1].

Слід відзначити, що в бухгалтерському обліку, генезис якого нерозривно пов'язаний з розвитком економічних теорій, саме спроможність генерувати дохід («майбутні економічні вигоди») згідно з міжнародною та вітчизняною практикою виступає одним з критеріїв визнання активів, які в подальшому за часовим критерієм згруповані у дві класифікаційні групи – необоротні та оборотні активи.

Однак, ці два основоположні критерія визнання основного капіталу та необоротних активів призвели до необґрунтованого ототожнювання їх у науковій літературі та викликало необхідність визначення бухгалтерської інтерпретації «основного капіталу» та розмежування інших об'єктів необоротних активів за формами (видами) капіталу.

Так, О.А. Наумчук, розглядаючи сутність основного капіталу, до складу його облікових об'єктів відносить інші довгострокові матеріальні активи, нематеріальні активи та виробничі основні засоби; людського капіталу - невиробничі основні засоби, адже об'єкти культурно-просвітницького та житлово-комунального призначення покликані на відновлення робочої сили; грошового капіталу - капітальні інвестиції,